

Бълъзка. — По надолу особно ще говоримъ за употребеніето на члена съ прилагателнытъ имена; сега да видимъ тѣхното склоненіе.

69. — И тъй, прилагателнытъ имена мѣлуватъ окончаніето си споредъ родоветъ, числата и падежитъ, наедно съ своитъ съществителны: това е и *склоненіето* имъ — едно за имена качественны, притежателны, обстоятелственны, дѣйствителны и редны числителны; друго за количественнытъ числителны.

СКЛОНЕНИЕ

на прилагателнытъ имена.

70. — Примѣры за прилагателнытъ опредѣлители, ср. които иматъ пълно окончаніе: (*)

1. м. р. на *ий*, безъ намѣса на нѣкоя гласна въ кореня за усъченытъ (*младый* — *дъ*).

Число единственно.

	Р. М.	Р. Ж.	Р. Ср.
И.	младыйтъ	младата	младото
Р.	на (отъ) младя (<i>**</i>) и младыго	младата	младото
Д.	на младя и младому	младата	младото
В.	младя — быго	младата	младото
З.	младый	млада	младо

(*) Съмий отъ тѣзи приѣмъ може да се придружава отъ едно съществително, което му прича; каквото тука: *младыйтъ* юнакъ, *младата* невѣста, *младото* момче, *младитъ* юнацы, и пр.

(**) Същитъ предлозы сж за Р. и Д, женскый и ср. родъ, въ сичкытъ примѣры за склоненіето на прилагателнытъ.